

בעניין:

1. לשכת עורכי הדין בישראל
2. עו"ד אפי נוה, ראש לשכת עורכי הדין בישראל
על ידי משרד קסוטו ושות'
מררח' דובנוב 10 תל אביב
טל': 03-7525222 ; פקס : 03-7527555

התובעים;

- נגד -

גב' שרון שפורר
על ידי עו"ד יהונתן קלינגר
מררח' ביליו 6, תל אביב
טל': 052-3436436 ; פקס : 077-4701695

הנתבעת;

כתב תשובה

התובעים, לשכת עורכי הדין בישראל (להלן: "הלשכה") וראש הלשכה, עו"ד אפי נוה (להלן: "ראש הלשכה" או "עו"ד נוה"), מתכבדים להגיש לבית המשפט הנכבד כתב תשובה לכתב ההגנה שהוגש מטעם הנתבעת.

כל הטענות הנטענות בכתב ההגנה מוכחות, ככל שאינן עולות בקנה אחד עם המפורט בכתב התביעה או בכתב תשובה זה.

על מנת שלא להכביר מיילים לריק יתייחס כתב התשובה לנושאים העיקריים העולים מכתב ההגנה. משכך, אין בטענות שבכתב התשובה משום מיצוי תשובות התובעים לכתב ההגנה. כל הנטען בכתב תשובה זה הינו בנוסף ובמצטבר לנטען בכתב התביעה.

א. פתח דבר

1. למקרא כתב ההגנה שהגישה הנתבעת בהליך דן, וכן נוכח אירועים שחלו בפרק הזמן שלאחר כתב התביעה (ולמעשה בעקבותיו) לא יכול להיות חולק שמתחזק הבסיס והצורך בתובענה דנא ובעיקר בהיערות לה.
2. ככל שהיינו צריכים עדות נוספת לכך שאין עסקינן בעיתונאות מכובדת ואובייקטיבית, אלא בעבודה של תעמלנית ששמה לעצמה מטרה לפגוע בלשכה ובראש הלשכה, הרי שהאירועים (חלקם אלימים) שבאו בעקבות הגשת התביעה מעידים על כך.
3. כשאנו חושבים מיהו עיתונאי, אנו רואים לנגד עינינו אדם הפועל ביושר, הגינות, אובייקטיביות ובהתאם לדין. אדם שאינו עסוק באופן אובססיבי במושא כתבתו. כפי שבית המשפט הנכבד ייווכח להלן, תכונות אלו אינן מתקיימות אצל הנתבעת. נהפוך הוא, מתקיימות אצלה תכונות בולטות של תעמלנית אובססיבית שבעקבות הגשת התביעה החליטה לקחת צעד נוסף ב"מלחמתה" כנגד עו"ד נוה והחלה לנקוט אמצעים שאינם מקובלים ברגיל, קל וחומר על ידי עיתונאים.
4. דוק: אין מדובר רק בפרסום שוטף של "פוסטים" בגנות עו"ד נוה, עורכי דינו בהליך דן וכן בני משפחתו של עו"ד נוה (!). גם אין מדובר רק בהשוואת עו"ד נוה ל"סוחר הנשים הגדול בארץ", כלשונו של הנתבעת בדף "הפייסבוק" שלה בעקבות הגשת התביעה. מדובר בעליית מדרגה נוספת שאין ספק שעולם העיתונות טרם נתקל בה. הכוונה לפרסום עלונים עם תמונתו של עו"ד נוה וציטוט

ההשוואה ל"סוחר הנשים הגדול בארץ" שעשתה הנתבעת בפרסומיה, חלוקת העלוניס במשרדי לשכת עורכי הדין תוך קריאות גנאי כנגד עו"ד נוה, וכך הגעה אל מול ביתו הפרטי של עו"ד נוה (בו הוא מתגורר יחד עם אשתו וילדיו הקטינים!) והכפשת עו"ד נוה נוכח הגשת התביעה כנגד הנתבעת.

5. ואחרי כל אלו ניתן לומר באופן ברור וחד משמעי – אין בפנינו עיתונאית הפועלת בתום לב, באובייקטיביות וביושרה. אין מדובר בתביעה המעמידה מצד אחד את חופש הביטוי ותפקיד התקשורת אל מול זכות היסוד של אדם לשם טוב. בפנינו תביעה שמצד אחד עומד "חופש" הביזוי והשיסוי במסגרת מסע תעמולה מכוון מטרה ומצד שני, זכותו של אדם לשם טוב. בתחרות זו ברור, כי זכות התובעים לשם טוב גוברת.

6. למקרא כתב ההגנה למדנו, כי הנתבעת מודה שהיא לא יכולה לעמוד מאחורי הפרסום המכוער (שפגע רבות באמון עורכי הדין בלשכה, ראש הלשכה וועדות האתיקה) כי עו"ד נוה שולט ומתערב בוועדת האתיקה וכי הוא זה שמחליט עבור חברי הוועדה איזה עורך דין "לרדוף" ואיזה לא. לפיכך, בחרה הנתבעת בטקטיקת הגנה אחרת. הנתבעת הכחישה כי זה היה המסר שהעבירה בכתבתה. כך טענה הנתבעת, כי היא לא התכוונה לטעון שעו"ד נוה הוא זה ששולט בקבלת ההחלטות בוועדת האתיקה ולא כתבה זאת בפועל (ראו לדוגמה סעיפים 14.45, 14.47 ו-14.49 לכתב ההגנה).

7. נוכח גרסת הגנה זו שהציגה הנתבעת בכתב הגנתה, החליך דנן (בקשר לפרסום הדיבתי הראשון שבכתב התביעה) הינו פשוט מאד. הנתבעת אינה מעלה טענות הגנה של "אמת דיברתי" או תום לב. הנתבעת פשוט טוענת כי הכתבה לא כוללת את הדיבה המיוחסת לה בכתב התביעה, וכי תוכן זה אינו משתמע מהכתבה. על רקע טענת הגנה יחידה זו, כל שנדרש בית המשפט הנכבד הוא לעיין בכתבה ולבחון בעצמו האם, כטענת התובעים, הנתבעת פרסמה בכתבה כי עו"ד נוה הוא זה שמקבל החלטות בוועדת האתיקה. ככל שהתשובה לכך חיובית (כפי שנראה להלן), הרי שלעמדת הנתבעת עצמה יש לקבל את התביעה, שכן אין ספק שהדברים עולים כדי לשון הרע כאשר לנתבעת אין כל הגנה כנגד פרסום מכפיש ופוגעני זה.

8. ייאמר כבר עתה, כי מדובר בשאלה פשוטה ביותר. זאת שכן, לאורך כל הכתבה מושא התביעה, וכן "הפוסטים" שפרסמה הנתבעת לאחר הכתבה, מציינת הנתבעת במפורש כי המסר העולה מהכתבה הוא כי עו"ד נוה הוא זה ששולט בוועדת האתיקה ומחליט על-פי אינטרסים אישיים שלו את מי להעמיד לדין משמעתי ואת מי לא.

9. נעמוד על הדברים בקצרה.

ב. התנהלותה הקיצונית והחריגה של הנתבעת בעקבות הגשת התביעה

10. ביום 31.1.17 הגישו התובעים את כתב התביעה בהליך דנן, וזאת בגין פרסומים כוזבים ומשמיצים שפרסמה הנתבעת בדף הפייסבוק שלה וכן באתר אינטרנט בשם "המקום הכי חם בגיהנום".

11. תגובתה של הנתבעת מיהרה לבוא. עוד באותו יום פרסמה הנתבעת "פוסט" בו השוותה את עו"ד נוה לסוחר הנשים הגדול בישראל. זהו "הסגנון" של הנתבעת והוא מעיד (אף הוא) על המטרה האמיתית העומדת מאחורי הכתבות והפרסומים העומדים במוקד כתב התביעה.

"הפוסט" שפרסמה הנתבעת ביום 31.1.17 מצ"ב **כנספח 1** לכתב התשובה.

12. למרבה הצער, זה היה רק החלק הראשון של הנתבעת במערכה כנגד עו"ד נוח והלשכה. ימים ספורים לאחר מכן, ביום 6.2.17, הגיעו נציגי הנתבעת למשרדי לשכת עורכי הדין בתל אביב וחילקו עלונים עם תמונתו של עו"ד נוח וציטוט ההשוואה שעשתה הנתבעת בין עו"ד נוח ל"סוחר הנשים הגדול בארץ", כלשונה של הנתבעת. אלו דאגו לעבור כל אחת מקומות משרדי הלשכה ולקרוא קריאות בגנות עו"ד נוח על שהעז להגיש כנגד הנתבעת את התביעה דנן.
- העתק העלון הכולל ציטוט ההשוואה שביצעה הנתבעת מצ"ב כנספח 2 לכתב התשובה.
13. גם בכך לא הסתפקה הנתבעת. עוד באותו היום (6.2.17) דאגו נציגי הנתבעת להגיע אל מול ביתו הפרטי של עו"ד נוח (בו הוא מתגורר יחד עם אשתו וילדיו הקטינים!) ולקרוא קריאות בגנות עו"ד נוח (באמצעות שימוש במגה-פון) נוכח הגשת התביעה כנגד הנתבעת.
14. זאת ועוד: ממועד הגשת התביעה מפרסמת התובעת "פוסטים" רבים בגנות עו"ד נוח ולמרבה הצער, גם בגנות משרד עורכי הדין הח"מ המייצג את התובעים בהליך זה, וכן אחיו של עו"ד נוח, אדם פרטי שאין לו כל קשר ללשכה או למוסדותיה. הנתבעת תקפה גורמים אלו במזיד כחלק נוסף במערכה שיצאה כנגד עו"ד נוח.
- "הפוסט" שפרסמה הנתבעת ביום 7.3.17 בגנות ב"כ התובעים בהליך דנן מצ"ב כנספח 3 לכתב התשובה. "הפוסט" שפרסמה הנתבעת ביום 11.3.17 בעניין אחיו של עו"ד נוח מצ"ב כנספח 4 לכתב התשובה.
15. בכתב הגנתה ניסתה הנתבעת להציג עצמה בפני בית המשפט הנכבד כעיתונאית רצינית ומכובדת. אך על רקע האמור לעיל, ברור כי אין בפנינו עיתונאית או עבודה עיתונאית רצינית ומקצועית שיש להגן עליה. מדובר בהתנהגות נפסדת שאינה ראויה ברגיל, קל חומר מצד עיתונאים. נודה, כי טרם שמענו על עיתונאי או עיתונאית שביצעו מעשים אלו. הדבר רק מעיד, כי בפנינו תעמלנית שמטרתה להכפיש את התובעים בכל אמצעי, ואין לה כל קושי לנהוג בשיטות אלימות ובלתי ראויות.
16. בכתב ההגנה וכן בפרסומים של האתר בו פרסמה הנתבעת את הכתבות המכפישות, גם למדנו מדוע הנתבעת מבקשת להכפיש ולהשמיץ את התובעים. הנתבעת קושרת את התובעים עם ההחלטה להעמיד לדין משמעותי את עו"ד ברק כהן (בעוד שבפועל אין לתובעים כל קשר לכך, שכן העניין מסור לשיקול הדעת הבלעדי של חברי ועדת האתיקה). הנתבעת, אשר ניכר שמזדהה עם המעשים המיוחסים לעו"ד כהן בקובלנה המשמעתית ובכתב האישום שהוגשו נגדו בקשר למעשיו כלפי מנהלי הבנקים ובני משפחותיהם, מבקשת לבוא "בחשבון" עם עו"ד נוח. מסיבה זו בדיוק היא יצאה במסע תעמולה כנגד עו"ד נוח והלשכה. על רקע מניע מכוון זה יש לראות ולפרש את פרסומיה של הנתבעת והמטרה האמיתית העומדת מאחורי הפרסומים.
17. ואחרון בעניין התנהלותה של הנתבעת לאחר הגשת התביעה: נראה, כי הנתבעת אף לא רואה כל קושי בפרסום "פוסט" מזלזל כלפי בית המשפט הנכבד. כך ביום 5.3.17, זמן קצר לאחר שבית המשפט הנכבד פרסם את ההחלטה בעניין הליכים מקדמיים וישיבת קדם משפט, פרסמה הנתבעת "פוסט" לפיו בית המשפט הנכבד אינו יכול להיות אובייקטיבי בהליך דנן בשל העובדה כי אחד התובעים הינו עו"ד נוח. ובלשונה של הנתבעת: "אם כל שופט בישראל זקוק לתמיכתו של יו"ר לשכת עורכי הדין אפי נוח במינוי שלו או בקידום שלו – אז איזה שופט בעצם יכול לשפוט בהליך שיו"ר לשכת עורכי הדין אפי נוח הוא אחד הצדדים בו?".

"פוסט" זה אינו ראוי כלל וכלל וראוי כי הנתבעת תחדל לאלתר מהתנהלות פסולה זו אשר הפעם מכוונת כלפי בית המשפט.

"הפוסט" שפרסמה הנתבעת ביום 5.3.17 מצ"ב כנספח 5 לכתב התשובה.

ג. טענת ההגנה היחידה של הנתבעת באשר לפרסום הדיבתי הראשון לפיו עו"ד נוח שולט

ומתערב בוועדת האתיקה משוללת יסוד

18. למקרא כתב ההגנה למדנו, כי הנתבעת אינה יכולה לעמוד אחרי התוכן שבכתבה הראשונה שפרסמה אודות עו"ד נוח ביום 9.1.17. בכתבה זו הציגה הנתבעת את עו"ד נוח כגורם המחליט בפועל איזה עורך דין "לרדוף" ולהגיש נגדו קובלנה לבית הדין המשמעתי ואיזה עורך דין לא "לרדוף". הכל בהתאם לאינטרסים וצרכים אישיים של עו"ד נוח (פרק ד(1) בכתב התביעה).
19. הנתבעת יודעת כיום (כפי שידעה בזמן הפרסום) כי הדברים שייחטה לעו"ד נוח הינם חסרי בסיס. מסיבה זו, החליטה הנתבעת בכתב הגנתה לטעון, כי היא לא כתבה שעו"ד נוח הוא הגורם שמחליט את מי להעמיד לדין משמעתי. להלן נציג מספר דוגמאות מכתב הגנתה של הנתבעת:
- 19.1. בסעיף 14.44 לכתב ההגנה טענה "מוכחש כי נטען כי התובע הוא שמחליט את מי לרדוף, מוכחש כי נכתב כי הדברים נעשים בהתאם לאינטרסים של התובע".
- 19.2. בסעיף 14.45 לכתב ההגנה טענה "מוכחש כי הנתבעת טענה כי התובע שולט בוועדה".
- 19.3. בסעיף 14.47 לכתב ההגנה טענה "מוכחש כי נטען כי התובע הוא השולט בזהות של מי שיעמוד לדין משמעתי".
- 19.4. בסעיף 14.49 לכתב ההגנה טענה "לא נטען בשום מקום כי התובע מתערב בהליכי המשמעת אלא נטען כי התובע מודע לכל ענייני ניגוד העניינים בוועדה ולא עושה מאום".
- 19.5. בסעיף 14.54 לכתב ההגנה טענה "הנתבעת לא טענה להשפעה על שיקול דעתו העצמאי והמקצועי של עו"ד מויאל אלא טענה כי מויאל קשור אל התובע".
20. הנה כי כן, הנתבעת מבקשת להתכחש בכתב הגנתה לדברים שפרסמה בכתבתה אודות עו"ד נוח (ולא בכדי). אלא שבפועל, כל אדם סביר הקורא את הכתבה מבין את הפרסום ככזה שעו"ד נוח הוא הגורם שמחליט את מי להעמיד לדין משמעתי ואת מי לא בהתאם לאינטרסים וצרכים אישיים שלו. זה המסר החד משמעי שעבר לכל אדם שקרא את הכתבה, ומבחינה זו הנתבעת אכן הצליחה במשימתה לבזות ולהשפיל את עו"ד נוח והלשכה עצמה.
21. לפני שנראה זאת בכתבה עצמה וב"פוסטים" של הנתבעת לאחר פרסום הכתבה, נזכיר, כי גם אם היינו מאמינים לטענת הנתבעת כי לא התכוונה להעביר מסר זה בכתבתה (הגם שאין ספק כי התכוונה), הרי שהלכה היא כי הבחינה האם כתבה עולה כדי לשון הרע נעשית על יסוד מבחן אובייקטיבי כיצד אדם סביר היה מבין את הפרסום. במילים אחרות, השאלה שיש לבחון אותה הינה מהו המסר עימו הכתבה מותירה את הקורא הסביר (סעיף 3 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 וכן ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין, פסקה 83 לחוות דעתו של המשנה לנשיאה א' ריבלין, פורסם בנבו, 8.2.12; ע"א 723/74 עתון הארץ נ' חברת החשמל לישראל, פ"ד לא(2) 287, 301-300).

22. המקור הראשון למסקנה כי זהו המסר היחיד הנלמד מהכתבה הוא כמוכן הכתבה עצמה (נספח 7 לכתב התביעה). הכתבה נפתחת בתיאור הקובלנה שהגישה ועדת האתיקה נגד עו"ד ברק כהן בגין המעשים המיוחסים לו בקובלנה כלפי מנהלי הבנקים ולמרבה הצער, ילדיהם (מעשים שהנתבעת מזדהה עמם). ואז, בהמשך הכתבה, ומתוך רצון ברור של הנתבעת להעביר לקוראים מסר כי הקובלנה הוגשה ממניעים זרים ופסולים, עוברת הנתבעת לכתוב על קשריו הלכאוריים של עו"ד נוח עם הבנקים בישראל. אנו מפנים את בית המשפט הנכבד לפרק השלישי שכותרתו "**החוב של אפי נוח לבנק לאומי**". לאחר תיאור קשר זה של עו"ד נוח עם בנק לאומי, כותבת הנתבעת בהומור שנועד להגביר את מסר התעמולה "**ממש בהצלחה כהן**" על מנת להבהיר לקורא כי אין לעו"ד כהן כל סיכוי בשל הקשרים של עו"ד נוח עם הבנק.

23. המסר הברור שכל קורא סביר מבין מכך הוא שעו"ד נוח היה זה שהחליט על העמדתו לדין משמעתי של עו"ד כהן. מדובר בבדיה משוללת יסוד ולא בכדי, גם הנתבעת מודה בכך למעשה בכתב ההגנה.

24. בהמשך הכתבה הנתבעת אף מציינת ברחל בתך הקטנה, כי עו"ד נוח הוא הגורם השולט בוועדת האתיקה:

24.1. בעמוד 12 לכתבה: "**יש עוד עניין חשוב בנוגע לוועדת האתיקה: היא אמורה להיות בלתי תלויה לגמרי בראש הלשכה, כפי שהוא עצמו טען בכמה הזדמנויות... אבל האם אפשר לומר זאת על ועדת האתיקה של מחוז תל אביב ביחס לאפי נוח?**"

24.2. בעמוד 13 לכתבה: "**ועדת האתיקה לכאורה אמורה להיות נקייה וללא מורא. לא אמור להיות לה שום קשר עם ראש הלשכה, אבל בפועל זה לא קורה**".

24.3. בעמודים 17-18 לכתבה ביקשה הנתבעת להביא דוגמא (שקרית) למקרה בו עו"ד נבות תל צור, אשר קשור לעמדת הנתבעת לעו"ד נוח, לא הועמד לדין משמעתי בשל "קשריו" עם עו"ד נוח.

25. ואחרי כל אמירות חד משמעיות אלו, הכיצד ניתן לטעון ברצינות, כי הנתבעת לא טענה בכתבה כי עו"ד נוח שולט בהחלטות ועדת האתיקה ומחליט בעצמו נגד מי תוגש קובלנה משמעטית ונגד מי לא בהתאם לאינטרסים פרטיים. זהו המסר המרכזי בכתבה והוא עבר באופן חד וברור לכל אחד שקרא ויקרא את הכתבה.

26. מקור נוסף המלמד על המסר הברור שהעבירה הנתבעת בכתבתה ניתן למצוא ב"פוסטים" שפרסמה הנתבעת לאחר פרסום הכתבה:

26.1. כך, ב"פוסט" מיום 12.1.17 כתבה הנתבעת כי "**איך הוא** [עו"ד נוח – הח.מ.] **פועל כדי להשתיק את המחאה נגד הבנקים**" כאשר ברור כי כוונתה לכך שעו"ד נוח הורה על הגשת קובלנה נגד עו"ד כהן בגין "המחאה" של עו"ד כהן נגד ראשי הבנקים ובני משפחותיהם. "הפוסט" שפרסמה הנתבעת ביום 12.1.17 מצ"ב **כנספח 6** לכתב התשובה.

26.2. וכך, גם ב"פוסט" מיום 29.1.17 (נספח 16 לכתב התביעה) בו כתבה הנתבעת "**ויוודעים כמה זמן זה לקח עם ברק כהן? ובכן שם אפי נוח כבר התחיל לפני כתב האישום. ככה זה כנראה שהמתלוננים הם הבנקאים הבכירים בישראל**".

27. גם אמירות חד משמעיות אלו מצד הנתבעת עצמה בקשר לכתבתה, לא מנעו מהנתבעת לטעון בפני בית המשפט הנכבד כי היא לא כתבה את המיוחס לה בכתב התביעה כנגד עו"ד נוה. והרי זהו אבסורד, שכן דבריה של הנתבעת אינם ניתנים לפרשנות אחרת.
28. מכל האמור יוצא, כי בניגוד לטענתה היחידה של הנתבעת בכתב הגנתה, הנתבעת כתבה גם כתבה כי עו"ד נוה הוא שמחליט אילו עורכי דין להעמיד לדין משמעתי ואילו לא, וזאת על בסיס האינטרסים האישיים שלו. אין ספק כי מדובר בפרסום לשון הרע. אלו האשמות מבזות שבין היתר, פגעו קשות באמון הציבור בכלל, וציבור עורכי הדין בפרט בלשכה, בראש הלשכה ובועדות האתיקה. את המחיר לכך, צריכה הנתבעת לשלם. לא ניתן להשלים עם ההשתלחות המכוונת שלה.

ד. דינה של טענת ההגנה של הנתבעת באשר לפרסום הדיבתי השני להידחות

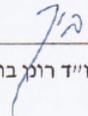
29. בדומה לפרסום הדיבתי הראשון, גם באשר לפרסום הדיבתי השני (הכתבה מיום 22.1.17 שצורפה כנספח 15 לכתב התביעה), אין כתב ההגנה מגלה כלשהי. בעניין זה טוענת הנתבעת, כי היא "לא כתבה כי התובע ניצל מעמדו, לא כתבה כי זה סידר ללקוחה שלו את הזכייה במכרז ולא טענה כי זה היה על חשבון טובת ציבור לשכת עורכי הדין" (סעיף 14.58 לכתב ההגנה).
30. שוב מעוניינת הנתבעת לשנות, כיום ובדיעבד, את המסר הברור העולה מכתבתה. שהרי, כל קורא סביר שיקרא את הכתבה מבין כי המסר העולה מהכתבה הוא שעו"ד נוה סידר לחברת מנורה זכייה במכרז. מסר זה עולה עוד מהכותרת שנתנה הנתבעת לכתבה: "הזוכה בחוזה של עשרות מיליונים לביטוח חברי לשכת עורכי הדין: חברת מנורה, לקוחה של אפי נוה העומד בראש הלשכה".
31. ויודגש: גם אם הדברים החלקיים שפרסמה הנתבעת בכתבתה בקשר לזכיית מנורה במכרז הינם נכונים, אין הנתבעת יכולה ליהנות מהגנת "אמת דיברתי". קל וחומר, בנסיבות העניין שתוארו לעיל, שהנתבעת אינה יכולה ליהנות מאחת מהגנות תום הלב. זאת שכן, הנתבעת **החסירה במכוון** פרטים עובדתיים מהותיים ביותר המשנים את הרושם המתקבל מהכתבה. החסרה זו של עובדות – שאין מחלוקת שהיו בידיעת הנתבעת – הביאו לכך שבפועל, כל אדם שקרא את הכתבה הבין שעו"ד נוה עשה שימוש בלשכת עורכי הדין על מנת לקדם אינטרסים מסחריים פרטיים. זאת הגם שהאמת היא שונה לחלוטין כמפורט בכתב התביעה.
32. בית המשפט העליון עמד על חובתו של הכתב לפרסם את האמת "השלמה" בדנ"א 2121/12 **פלוני נ' ד"ר אילנה דיין**, פסקה 28 לחוות דעתו של כב' הנשיא גרוניס, פורסם בנבו, 18.9.14: "**הפרסום נדרש לשקף אמת "שלמה". כלומר, שלא ייעדרו ממנו פרטים המשנים את הרושם הכללי המתקבל מהפרסום...**".
33. ואכן, הנתבעת בענייננו בחרה להחסיר במכוון פרטים מהותיים שאין ספק שהיו משנים את הרושם העולה מהכתבה. כך, הסתירה הנתבעת מקוראיה הרבים נתונים המעידים כי הצעתה של מנורה הייתה ההצעה הטובה ביותר מכל הבחינות לעומת יתר חברות הביטוח שהשתתפו במכרז. בנוסף הסתירה הנתבעת מקוראיה כי יועץ ביטוח חיצוני ועצמאי עמו התקשרה הלשכה המליץ אף הוא להתקשר עם חברת הביטוח מנורה. הנתבעת אף הסתירה מקוראיה כי ועדת המכרזים הבלתי תלויה של הלשכה בחנה את הצעות המשתתפות במכרז והגיע למסקנה פה אחד כי הצעתה של מנורה היא הטובה ביותר.

34. ויודגש: אין כל מחלוקת כי עובדות אלו, שלמעשה גם הנתבעת אינן חולקת עליהן, היו מצויות בידיעת הנתבעת. אלא שהנתבעת בחרה במכוון להסתיר אותן מקוראיה על מנת לא לפגוע חלילה במסר הפוגעני שביקשה להעביר בכתבה בקשר לעו"ד נוה. לפיכך, יש לקבוע כי גם באשר לפרסום הדיבתי השני, הנתבעת הוציאה לשון הרע על עו"ד נוה והיא אינה יכולה להיאחז באחת ההגנות הקבועות בחוק לשון הרע.

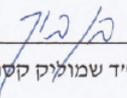
ה. סוף דבר

35. ניכר מכתב ההגנה והתנהלותה הנפסדת של הנתבעת לאחר הגשת כתב התביעה, כי היא אינה עומדת מאחורי הדברים שכתבה. הנתבעת מבקשת, כיום ובדיעבד, לקרוא בכתבה מסר שונה לגמרי מהמסר הברור שהותיר את כל קוראי הכתבה. הנתבעת בחרה בטקטיקה זו שכן, היא יודעת שהדברים אינם אמת ואין ביכולתה להוכיח זאת בבית המשפט. אלא שבניגוד לטענתה, המסר היחיד הנלמד מהכתבה הוא מסר שקרי ומכפיש ועליה לשלם את המחיר הנלווה לכך.

36. נוכח כל האמור בכתב התביעה וכתב תשובה זו יתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את טענות התובעים ולהיעתר לטעדים המבוקשים בתובענה דנא. בנוסף מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעת בהוצאות התובעים לרבות שכ"ט עורכי דין בצירוף מע"מ כדין.

עו"ד רוני רונן

ב"כ התובעים

עו"ד שמואל קשוטו

תל אביב, 16 במרץ 2017

רשימת נספחים

<u>מספר נספח</u>	<u>תוכן הנספח</u>
.1	"הפוסט" שפרסמה הנתבעת ביום 31.1.17
.2	העלון הכולל ציטוט ההשוואה שביצעה הנתבעת
.3	"הפוסט" שפרסמה הנתבעת ביום 7.3.17 בגנות ב"כ התובעים בהליך דן
.4	"הפוסט" שפרסמה הנתבעת ביום 11.3.17 בעניין אחיו של עו"ד נוח
.5	"הפוסט" שפרסמה הנתבעת ביום 5.3.17
.6	"הפוסט" שפרסמה הנתבעת ביום 12.1.17

נספח 1.

"הפוסט" שפרסמה הנתבעת

ביום 31.1.17

Sharon Shpurer

31 January · 🌐

יור לשכת עורכי הדין אפי נוח תבע אותי היום על מיליון שקל. זה מצטרף לתביעה שהגיש נגדי סוחר הנשים הגדול בישראל דודו דגמי שתבע אותי על 1.6 מיליון שקל. יודעים מה משותף לשתי התביעות האלו? באף אחת מהן לא תמצאו טענה לעובדה לא נכונה. אז למה הם תובעים? כי הם רוצים להשתיק אותי ועיתונאים עצמאים שכמוני וזה אחרי שהצליחו להשתיק את העיתונים הגדולים בישראל.

האם שתי התביעות האלו מלחיצות אותי? לא כשמתייחסים אליהן באופן פרטני. אבל כן כשאני מסתכלת על העתיד שלי כעיתונאית בישראל.

הפגיעה בדמוקרטיה ובחופש הביטוי לא באה לידי ביטוי רק כשמעיפים את עקיבא נוביק מהכנסת כי הוא רצה לשאול שאלה את שרה נתניהו. זה הביטוי שלה על פני השטח. זה שרואים אותו והוא ברור וקל להזדהות איתו או להלהיב את התקשורת כדי שתסקר אותו.

הביטוי היותר נסתר ובלתי נסבל שלה הוא כשגוף כמו לשכת עורכי הדין והעומד בראשה אפי נוח שממנה שופטים בישראל ויועץ משפטי לממשלה מגיש תביעת השתקה נגד עיתונאים שלא הצליח להשתיק (כי יש עוד כאלו שהשתיק בדרך אז יכל שלא לתבוע).

כי אם במקביל לשתי התביעות האלו אני גם מקבלת איומים בתביעת דיבה בארהב מאגודת הידידים של מוזיאון ישראל על כתבה שאני רוצה לפרסם על ג'ימס סנידר (שגם עליו לא מפרסמים עיתונים בשום מקום) מנכל מוזיאון ישראל שכולה נתונים ועובדות - אז כמה עוד אפשר?

יש לי עוד הרבה מה לכתוב אבל אין לי כח. אז אסגור מוקדם את היום הזה. רק תודה לעינת פישביין ואירית דולב מהמקום הכי חם בגהנום שמגבות אותי במשפט הזה למרות שנוה בחר במכוון אני מניחה שלא להגיש תביעה נגד המקום הכי חם בגהנום שם פרסמתי הכתבות אלא רק נגדי. ותודה נוספת בהזדמנות זו גם לעו"ד אורי קידר ולעוד עמוס נוח ממשרד עורכי הדין כבירי נבו קידר שמייצגים אותי פרו בוו בתביעה שהגישה נגדי חברת אורבן נדלן שהקים דודו דגמי סוחר הנשים הגדול בישראל שהפך לאיל נדלן ביחד עם השותף שלו דוד זהבי והיום יש בה שותף נוסף בשם יאיר סגל.

👍 Like

💬 Comment

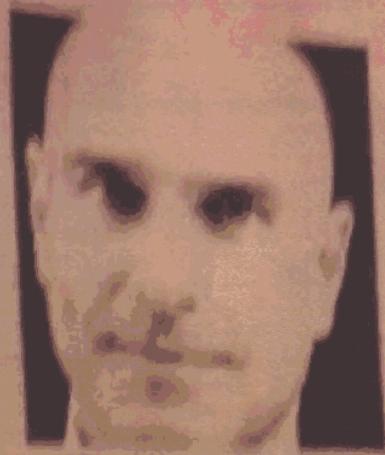
➦ Share

נספח 2.

העלון הכולל ציטוט ההשוואה
שביצעה הנתבעת

מזלזל ומקומץ את ישראל

ידיד לשכת עורכי הדין

אפי נודה

לבין

שחר הנשים
הגדול בארץ

נספח 3.

"הפוסט" שפרסמה הנתבעת

ביום 7.3.17 בגנות ב"כ

התובעים בהליך דנן

Sharon Shpurer

March 7 at 2:15pm · 🌐

לא יודעת מאיפה הם צצים ומה הם עושים פה לעזאזל האוליגרכים האלו (בדומה אגב לאילי ההון האמריקאים והאוסטרלים שאף אחד לא מכיר). אבל זה תמיד נראה לי מפחיד וסתם אנקדוטה שמישהו הפנה את תשומת ליבי אליה: עו"ד שמוליק קסוטו ממשרד קסוטו נוף מייצג את האוליגרך דוידוביץ' שרוצה לקנות את גלובס ומייצג גם את יור לשכת עורכי הדין אפי נוה והלשכה שתובעים את העיתונאי גור מגידו ואת גלובס.

נכח החשיפה של נתי טוקר פה אני יכולה למצוא איזה נקודת דימיון שקשורה לחשיבות שהם רואים בחופש הביטוי שני הלקוחות הנחמדים של קסוטו. אבל אולי זו דווקא יכולה להיות בשורה טובה לגור..

[See Translation](#)

השאלות שמרחפות מעל רוכשי "גלובס"

אי אפשר למנוע מאדם לרכוש נכס שעומד למכירה - אך עיתון אינו רק נכס. לשיקולי המכירה יש להכניס גם את זהות הרוכש, מניעיו ומחויבותו לעיתונות

THEMARKER.COM

👍 Like 🗨 Comment ➦ Share

👍👍👍 67

2 shares

Gur Megiddo

אבל בגלל שאני אוהב את גלובס, וגם בסוח לחלוטין שמהתביעות של לשכת עורכי הדין לא יצא שום דבר, אז אני עדיין מעדיף שאלונה בר-און תנצח במסדר ותיקח את העיתון.

לא יודע מי זה הדוידוביץ' הזה, מאיפה הוא בא ומה מניע אותו. לא מצליח לחשוב על סיבה אחת כשרה שהוא ייתעניין ברכישה של גלובס.

[See Translation](#)

Like · Reply · 🌐 6 · March 7 at 2:28pm

Sharon Shpurer

רק שקסוטו לא יתבע את שכיני עכשיו על הפוסט והתגובה לפוסט..

[See Translation](#)

Like · Reply · March 7 at 2:33pm · Edited

נספח 4.

**"הפוסט" שפרסמה הנתבעת
ביום 11.3.17 בעניין אחיו של
עו"ד נוה**

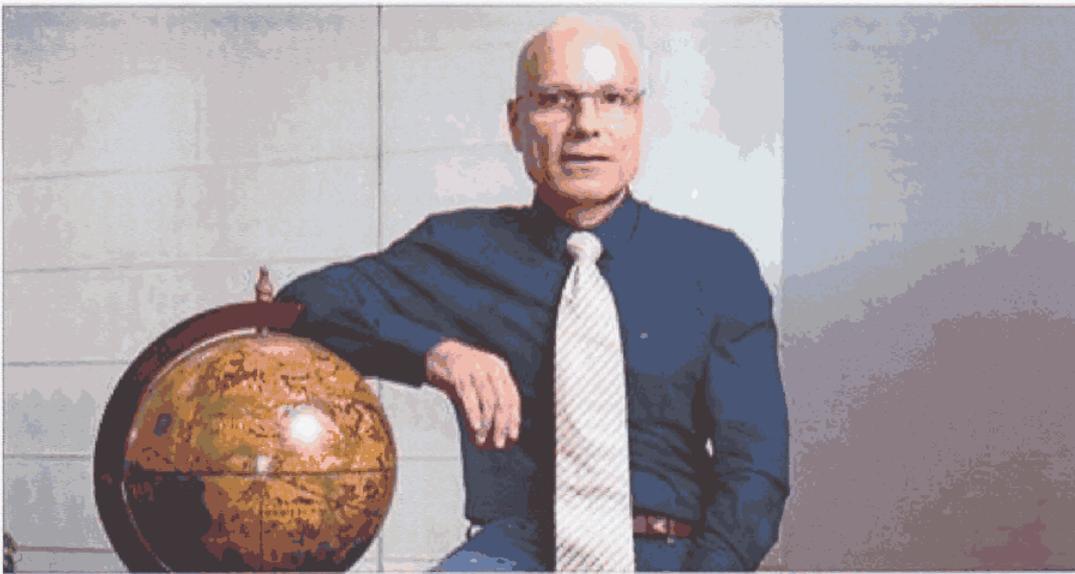

Sharon Shpurer

March 11 at 10:01pm · 🌐

צביקה נוה אח של יו"ר לשכת עורכי הדין אפי נוה ובעל חברת חקירות כלשהי בראיון מרתק (!) ונוקב (!) בגלובס . שם בדקו, אין לי ספק, שכל המפלגות פנו אליו בטרם ציטטו אותו כך בכותרת

See Translation

"איך אני יודע שיהיו בחירות השנה? פנו אליי מכל המפלגות" - גלובס

צביקה נוה, בעל חברת המודיעין העסקי CGI, מזהה תהליכים ומגמות ומזהיר ארגונים מפני עובדיהם ■ "אם טבע הייתה בודקת טוב יותר את עסקת RIMSA, היא הייתה יכולה לממץ שגיאות"

GLOBES.CO.IL

👍 Like

💬 Comment

➦ Share

נספח 5.

"הפוסט" שפרסמה הנתבעת

ביום 5.3.17

Sharon Shpurer

5 March at 21:55 · 🌐

תהיה: אם כל שופט בישראל זקוק לתמיכתו של יו"ר לשכת עורכי הדין אפי נוח במינוי שלו או בקידום שלו - אז איזה שופט בעצם יכול לשפוט בהליך שיוז לשכת עורכי הדין אפי נוח הוא אחד הצדדים בוג?

Like

Comment

Share

נספח 6.

"הפוסט" שפרסמה הנתבעת

ביום 12.1.17

Sharon Shpurer

12 January at 12:48 · 🌐

העיתון של נופי מוזס גם גז תחקיר על ראש לשכת עורכי הדין אפי נה.
האיש שנוה שכר בשביל שהתחקיר יגד היה ניר חפץ היועץ של נתניהו
נתניהו רצה למנות את מנדלבליט ליועץ המשפטי לממשלה
מי שעזר למינוי הזה לצאת לפועל וגם הגן עליו בבגצ הוא אפי נה מלשכת עורכי הדין
מי זה לעזאזל אפי נה שעד היום ננראה לא ממש שמעתם את שמו
איך הוא קשור לבנקים המדוללים בישראל
איך הוא פועל עכשיו כדי להשתיק את המחאה נגד הבנקים
למה השופטים בישראל וגם אילת שקד חפצים ביקרו ומי מממן את כל המוזר והלא
שקוף הזה
כל זאת ועוד בתחקיר על אפי נה ולשכת עורכי הדין במקום הכי חם במהנזם.
<http://www.ha-makom.co.il/article/shpurer-bar-association>

👍 Like

💬 Comment

➦ Share